

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL

la „Tel. Rom.” într-una cu suplimentul „Folia Pedagogică”
Pentru Sibiiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână deschidem pe pătariul IV. Octobrie, Novembrie și Decembrie al anului 1897, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foiei.

Prelângă „Telegraful Român” tot la 2 săptămâni se va da gratuit ca supliment „Folia pedagogică”.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pe lângă asigurațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei, unde se află cu domiciliul și eventual al poștei ultime, se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament s'a sfârșit, să-și înnoască abonamentul, pentru-că altfel expeditura va fi silită a sista expedarea foiei.

Editura „Telegrafului Român” în Sibiiu.

După visite.

II.

Toastul împăratului Wilhelm nu ne-a stricat numai nouă naționalităților nemaghiare din acest stat, de și numai pe un moment, dar a stricat foarte mult chiar intereselor imperiului habsburgic, și mai cu seamă dinastiei, pe carea după cum înțelegem din darul ultim al monarhului nostru oferit maghiarilor (statutele), o a împins numai în brațele maghiarilor, în tocmă cum a mai fost împins o dată Bismarck tot prin astfel de procedee, prin măgulirea sovinișmului național a nemților austriaci și a maghiarilor, care a dus la încheierea pactului dualistic numai între nemții austriaci și maghiari cu desconsiderarea intereselor tuturor celorlalte naționalități din monarhie. Resultatul arii imediat a fost împărțirea monarhiei austriace în două: Austria și

Ungaria, cu nemții și maghiarii stăpânitori și asupritori în frunte și nu ca conducători, er preste 3 ani crearea unității germane întărită și prin lărgire de teritoriu răpit dela Francezi. Aceleași cauze au aceleași efecte totdeauna. Nemții din Germania în frunte cu împăratul lor cu tot er măgulesc pe maghiari, tot pe contul Francesilor și al Austriei. Cine scie ore acum nu va duce acesta la totala disolvare a Austriei, rămânând casa habsburgică numai cu tronul și coróna Ungariei, formându-se din Austria o federațiune de state după modelul statelor unite, ori alipindu-se la statele vecine unde va fi punctul de gravitațiune mai mare după naționalitatea popórelor ce le compun, ajungând și Ungaria la independența perfectă dorită de Kossuthiști pe față, er de liberali și ceilalți maghiari încă numai în ascuns? E întrebare însă, că ore atunci, popórele de sub corónă Sântului Ștefan nu vor dori și nu vor căuta ore și ele mijloce pentru a duce și ele pe Ungaria la sórtea Austriei! Și în tot casul acesta nu ar fi în favorul necum al Ungariei ca stat poliglot, dar cu atât mai puțin ar fi în favorul maghiarilor, căci naționalitățile nemaghiare aducându-și aminte de multe nedreptăți strigătoare la ceru ce le-au făcut, de sigur vor pretinde și ele mai cu succes partea cuvenită din bunurile țării, drepturi naționale, nu pentru dismembrarea teritorială a statului ungar, nu maghiar, pentru întărirea lui și totodată și pentru asigurarea existenței naționalității lor.

Las' că o Ungarie perfect independentă cărmuită numai de maghiari nici n'ar putea exista mult; și n'ar putea exista pentru-că n'a putut exista nici în trecut, ci sguđuită de lupte interne — atunci numai între pardite, er acum și între naționalități și maghiari — acum a fost aruncată în brațele Austriei, acum întrale Turciei. O astfel de Ungarie, astăzi istovită cu totul materialiceste prin risipa ce se face pentru satisfacerea grandomanei maghiare, carea contribuie numai la îngrășarea întreprinderilor jidani și alte adunături și pentru scopuri de magiarisare,

erăși fără rezultatul așteptat în favorul maghiarilor, ci mai mult în detrimentul țării, nu atât a popórelor contra cărora au fost îndreptate, — puțin sprigin poate oferă la timp de nevoie, celor ce-și pun nădejdea în ea. O astfel de Ungarie independentă se poate prevedea de pe acum la ce sórte va ajunge.

Etă serviciul, ce le-a făcut împăratul Vilhelm maghiarilor prin toastul său de care aceștia ađi atât de mult sunt încantați. Nu e acela deloc îmbucurătoriu pentru maghiari. Acela e numai un măs-lac pentru ei, cu care împăratul Wilhelm i-a îmbetat, pentru ca să-i potă prinde la timpul oportun în mreșile sale pentru exploatarea în scopurile speciale ale germanilor.

Fie siguri Maghiarii, că după ce se vor deștepta, iar' vor striga: mégis hunczut a német, numai cât atunci, ca și ađi, nu vor folosă nimic.

Mai bun serviciu le-a făcut regele Carol prin cuvintele sale putem dice reci, dar înțelepte, decât le-a făcut împăratul Wilhelm prin frasele sale bombastice asemenea unui vis frumos, care te desfătează multă vreme chiar și tređindu-te, dar care luându-l serios îți tulbură mințile.

N'au ce se fali Maghiarii nici cu visita împăratului german, nici cu cea a regelui român, și nici pentru darul monarhului nostru.

Împăratul german are lipsă de amiciția lor, dar numai pentru scopurile germanismului; regele român și-a fost anunțat contra visita la Ischl, și numai inundațiunile teribile de astă primăveră au fost cauza, de n'a putut fi primit acolo la timpul seu; er darul monarhului, cine scie nu este acela ore o încercare de a paralisa serbarea de 50 de ani a revoluțiunei maghiare din 1848, pregătindu-se a-și serba însuși domnia Sa de 50 de ani preste Austro-Ungaria? Numai așa ne explicăm ridicarea de statue din partea monarhului unor bărbați de stat maghiari, din cari o parte din ei au luptat totdeauna contra dinastiei habsburgice.

Alianțe între împărați și miniștri se pot încheia în numele statelor pe

contul popórelor, dar e întrebare ore, că popórele nedreptățite se vor și su-pune de bună voe astorfel de alianțe, ori că puté-vor fi supuse chiar și cu forța.

Deci n'avem de ce să ne prea temem nici noi Români asupriți din acest stat din cauza toastului împăratului german.

Đisa contelui francez Mirabeau: „Privilegiile trec, dar popórele rămân”, ori proverbul român: „Apa trece, petrele rămân”.

Seculul al XIX-lea a șters privilegiile de castă și confesionale, er seculul al XX-lea va șterge și privilegiile naționale ale unor popóre asupra altor popóre.

Libertatea între cadrele religiunei creștine va învinge în fine pe toate terețele vieții omenesci.

Programul sêrbilor radicali dela noi. Dr. Gavrilă și Dr. Mihailovici, delegații sêrbilor radicali, încredințați cu pertractările privitoare la încheierea unui pact cu sêrbii liberali, au elaborat programul acțiunei lor politice, respective a partidului lor, program, care pretinde pentru sêrbi cea mai perfectă autonomie, nu numai bisericească, ci și națională. Partidul radical, dice programul, recunósce dreptul de supra inspecțiune a coróniei, dar pretinde, ca drepturile autonomice să fie respectate. Să înceteze odată aceea procedură a puterei de stat, care pretinde pentru sine în toate afacerile autonomice dreptul de deciderie în merit. Autecesorii sêrbilor nu ca biserica, ci ca națiune ortodoxă sêrbescă au imigrat pe teritoriul țêrilor coróniei Sântului Ștefan și ca atari au încheiat contracte cu împărații Austriei și regii Ungariei. Prin urmare partidul radical pretinde, ca autonomia să fie recunoscută și pe terenul politic. Biserica ortodoxă sêrbescă e biserica națională, ceea-ce indică și numele de: biserica națională ortodoxă sêrbescă independentă. Partidul radical se va nisui, ca acest caracter democratic național să se susțină, și conform acestuia drepturile și influința mirenilor să se lărgescă. Poporul sêrbesc își poate alege liber patriarchul seu. După procedura presentă însă patriarchul trebuie ales dintre archierei. Partidul radical se nisesce

FOIȚA.

Dile de tómnă.

— Impresii. —

Un miros de tómnă umple vėzduhul.

Natura întrégă a îmbrăcat haina serio-sității, căci tómnă — simbolul bărbăției în apunere — și-a început domnia.

În orașe, la sate, în grădine și pe câmpuri, toate au aspectul posomorit, conștiința neputinței și a neînsemnătății imense față de natura autocrată.

O brumă aspră a frânt trufia sumețelor plante, și acum îngălbinite la față, mi se par plecate cu capul spre pământ, dicend cu jale: „din pământ suntem și în același pământ vom merge”....

Am cercetat locurile unde nu de mult veselie cea mai desevșită își avea popasul, unde cei favorisați de sórte, încunjuțați de mulțimea stimătorilor și devotaților închinători cu o risipă disgustătoare își desfătau sufletul în distracții și plăceri, ... er acum n'am aflat decât ruină.

Aleele, cu potecile lor discrete — refugiul de predilecție a celor cuprinși de tainice porniri — astăzi toate sunt pustii. Acații și arinii umbroși au țesut covor din frunzele lor și l'au așternut pe șoseaua rece.

Lanurile cari răsuna în lung și lat de melodiile fermecătoare a fetelor secerătoare au amuțit și ele, dimpreună cu fluierul ciobanului, din care doina eșia dulce și te umplea de o duioșie fără sémén.

În lunile de vėră întreg universul pare vibrând de acorduri, ce produc delicii în sufletul omenesc și fără voie te răpesc și duc în lumea veseliei făcend să te bucuri cu cei-ce se bucură și să uiți necasul și durerea, dimpreună cu cei ce n'o cunosc și n'au simțit'o.

Astăzi, când 'ți-s'a urit de acelaș con-deiu, aceiaș masă, aceiași chilie și tot aceiași ómeni, cu cari de dila ai trăit și voesci ca afară în liber să afli hrană nutritore pentru sufletul tēu setos după plăceri, o nouă decepție te cuprinde.

Intreg orizontul are aspectul unui câmp de luptă, pe care dușmanul tiran a séménat mórte. Pustietatea, în concepțiunea ei necuprinsă, când preste toate s'a obtrus,

te face ca priviri nețermurite să arunci și preste sufletul tēu melancolic stăpân se face un dor nebun de ducă.

Ori în cătrău te uiți, veđi numai corónie pleșuve, trunchiuri schilăvite, cotóre uscate, capete plecate, te cređi în împărația durerii, unde cel mai despotice domnitor ocărmuesce după propriul seu arbitriu. Involuntar trebuie și tu să te pleci, și Dómnice, cum îți vine de greu, când tu singur ești silit să-ți recunoscă micimea, într'un timp când mare te credeai. Și trebuie, căci natura e cel mai despotice domnitor!

Tómnă, cu înfățășarea sa morósă și melancolică, când toate sunt silit în urma unei irresistible forțe externe a îmbrăca colórea gálbuie și a-se pleca dinaintea puterii maiestatice a naturei, acumă când toate sunt cuprinse de o jale, pentru ce au perdut și de un dor pentru reînvierea fericirii avute, dila acește de tómnă mi se par mai potrivite cu un suflet iubitor, care a simțit prea mult, er acumă e vrednic de jale.

* * *

Am trăit odinioară dila frumoșe, a căror dulce suvenir forméză un binecuvântat oaz în pustiu sufletului meu.

Am plecat în lume, căci eram curios dacă voi întâlni în calea mea curățenia simțemintelor, complexul cărora dau cultura inimei, podóba finței omenesci.

Și am ajuns în mijlocul unor ómeni, cari cu drag își oferiau din prisosința lor, și cu o sîrguință laudabilă căutau se-mi facă dila și mai plăcute.

Er eu am rămas surprins și încântat de atata prevenire și bunătate.

S'au apropiat de mine fințe pline de grații, au bătut la ușa inimei și mi-au cerut intrare. Un afect plăcut m'a sguđuit în primul moment, apoi m'am recules... am refusat și nu m'am înălțat, căci eram rob de deja.

În fine mi-am regăsit fința, a cărei chip drăgălaș de multă vreme îl purtam în su et. În momentul revederii, am resimțit bucuria marinariului, care după multe sbuciumări a nimerit portul mēntuitor.

La început m'am simțit străin, stângaci, nedatat cu binele, dar fie-care dila următoare era mai frumoșă ca cea de ieri, și astfel succesiv s'au perondat dila dalbe până când cea din urmă s'a imprimat adănc în inima mea, făcend-u-și amintirea neuitată.

* * *

ca patriarhul să pôtă fi ales nu numai dintre arhierii.

Scopul partidului radical este, ca poporul sêrbesc să-și pôtă alege el pe episcopii sei, precum și pe preoții sei.

Revista politică.

Din parlamentul maghiar. În ședința dela 5 Octombrie s'a votat un proiect de lege după care fiecare product literar apărut în tipărie va trebui transpus din partea editorilor resp. a autorilor în câte un exemplar Muzeului național din Budapesta, precum și procuraturii, carea după folosire apoi îl va transpune autorității administrative locale unde a apărut, ăr în ședința din ziua următoare, ministrul președinte br. Bánffy a făcut declarațiuni privitoare la programul de activitate al guvernului resp. al parlamentului în proximele ședințe. După aceste declarațiuni, cel dintâiu obiect de pertractare va fi proiectul de lege privitor la provisoriu și îndemnitatea bugetară.

Din parlamentul austriac. *Kiessl-wetter* (social democrat) i-a în apărare pe jidani contra social creștinilor.

Luëger declară, că nu e dusman al jidanilor ci numai al apucăturilor lor neiertate prin cari cêrcă a exploata pe creștini. Ia în apărare pe oficeri contra social democraților, dicend, că și acestia sunt fii ai poporului; cu toate acestea el nu e amic al militarismului și va lucra pentru reducerea cheltuelilor privitoare la susținerea armatei și se vor face propuneri pentru folosirea acesteia spre scopuri de pace. Tot așa se apără contra lui Dasniski de acusa, că asupresce pe învățători; el nu e dușman nici al învățătorilor, dar nu pôte suferi, ca acesteia să crească tinerimea în spirit social democrat. Dacă în Austria ar triumfa spiritul creștin, atunci încurând s'ar restabili pacea între popore și ar ajunge acestea la deplină mulțămire.

Grupul lui Schönerer înainteză mai multe proiecte, între cari unele pretind retragerea ordinațiunilor prin cari limba germană a fost scosă din administrație între cehi și moravi. Pretinde ridicarea limbei germane la limbă oficială în Dalmația, Bosnia, Galiția și Bucovina. Dalmația se se reincorporeze la Ungaria și până când sustă uniunea personală cu Ungaria, Austria germană, Galiția și Bucovina se fie reprezentate în delegațiuni. În fine se se interdică aședarea jidanilor din străinătate în Austria.

Din insula Creta. În insula Creta încă nici astăzi nu domnesce ordine deplină. Puterile s'au angajat a face ordine acolo silind pe Grecia a se retrage, dar așa se vede, că nu le-a succés. Resbelul încă tot mai decurge și populațiunea, atât cea creștină, cât și cea mohamedană a ajuns într-o stare de compătimit. Sultanul vêdend această stare de lucruri a declarat, puterile că ori se execute autonomia proclamată, ori se-l lasă pe el să facă ordine acolo, dar la domnirea unui guvernor creștin la nici un cas nu se

Stau îngândurat la pultul meu. Picurii de ploie purtați de un vânt rece se isbesc în geam cu vehemență și cu sunetul lor neînțeles provôcă în mine fiori de ghiață. Mi tēmă se caut mai scrutător la ploia de afară, ca nu cumva se observ furișându-se printre șirurile ei dese și vre-un petulant fulg de zăpadă.

În jurul meu o disordine perfectă. Un curent rece mă percurge din creștet până în extremități. Mă ridic și mă apropii de cup-tor, dar și acela mă respinge brusc, dicend-mi: încă nu e timpul.

Întunecimea de afară s'a furișat și în odaia, și mie întunecul nu-mi place. Imi ridic gulerul dela palton și plec în liber să aflu seninătate. Stradele sunt puțin umbrate, aleele și parcurile au o înfățișare lugubră, așa stins viața din ele, ăr în domeniul morților cei vii nu intră bucurii. Am eșit la câmp, în pădure, dar preste tot locul aceeași amortelă, o înfrângere generală, o melancolie duioasă e prima și ultima impresie.

Mă supun unei analize și cu ușurință constat analogia dintre timpul de afară și sufletul meu.

va învoi, și mereu își sporesce și întărește armata.

Acum se vedem puterile, ce vor face față de această declarațiune a sultanului, dacă această este adevărată.

„Luptă confesională între Români“.

Etă și al doilea articol apărut sub acest titlu în „Egyetértés“ dela 2 Octombrie n., pe care, după-cum ne spune pomenita fôie, l'a primit dela anicul său din Brașov, și care „face cunoscută esența și importanța luptei“ dintre Românii gr.-cat. și gr.-or.:

La ultima adunare generală a „Asociațiunei“, după-cum am făcut evident în articolul meu trecut, greco-orientalii au învins. „Asociațiunea“ așa dară a ajuns în mâinile „Albinei“, — exclamau greco-catolicii, vêdend-se înfrânți. Pentru-că aceea, că „Albina“ e institut curat greco-oriental, greco-catolicii credeau a o putea deduce în chip incontestabil din următorul fapt: În consiliul de direcțiune al „Albinei“ a devenit vacant un loc. Greco-catolicii au candidat la postul acesta pe un om foarte distins al lor, ca în persôna lui să fie reprezentată și confesiunea lor. Distinsul candidat greco-catolic însă a cădut față cu un individ de tot neînsemnat în viața publică a româniei, după ei numai din pricina, că adversarul său a fost greco-oriental. În corpul profesoral al școlii civile de fete al „Asociațiunei“ din Sibiu, cel puțin până când a trăit bătrânul Barițiu, elementul greco-catolic a fost în preponderanță. Anul acesta a devenit vacant un post, și la postul acesta greco-catolicii și-au avut candidatul lor în persôna unui tiner, pedagog calificat, de religia gr.-cath., dar acest candidat a cădut față cu un concurent gr.-or., cu calificatiune mult mai slabă, și astfel greco-catolicii și-au pierdut supremația de până-aci și în corpul profesoral și la conducerea școlii de fete.

Cultura greco-catolicilor e mai veche ca cea a greco-orientalilor, și astfel în deșteptarea și alimentarea spiritului național român și meritele le sunt mai mari, ca ale greco-orientalilor. Pentru accentuarea acestei împrejurări scriitorii greco-catolici s'au folosit de toate ocaziunile. Anul trecut „Telegraful Român“, organul arhiepiscopului metropolit din Sibiu, într-o lungă serie de articoli s'a sculat în contra acestei păreri generalizate, străduindu-se a dovedi, că în biserica greco-orientală înainte de unație domnea un spirit puternic național român, și decă în urma unației româniea nu s'a maghiarisat, această o pôte mulțami deadreptul numai reacțiunii nisuițelor greco-orientale. Tendința vedită a acestui articol e a analizărilor de acelaș soi, făcute într'un spirit analog a fost, să se resfire legenda, care s'a format în decursul timpului în jurul unației și a bisericii greco-catolice, ca deșteptătorea ideii naționale române.

E de interes a se cunoșce și cauza internă, de ce organele bisericii greco-orientale se străduiesc a spulbera acea „legendă na-

Sunt străin! Tot ce am avut drag am pierdut! O inimă singură am aflat, care spune, că bucurios s'ar face părtaşă durerii mele, dar și aceea e departe! Sufletul meu alêrgă într'un pustiu nehotărât, și din când în când se opresce la câte un oaz verde, pentru a-și lua putere, căci are încă mult de pribegit.

....Un oaz!... O grădină întinsă, în mijlocul ei un chiosc împresurat cu viță de vie sêlbatică. Frunzele sunt atât de dese încât rațele sôrelui abia străbat prin ele. Înlantru amândoi! La despărțire i-am șoptit:

Chiosc îngrădit cu vie

Să ne fii tu mărturie

Dragoste, că ne-am jurat

Pentru vecie! —

Alerg mai departe, dar ochiul sufletului meu nu mai întâlnește decât priveliști triste. Puțina nădejde, care mi-a fost rămas, e și ea palidă.

În sufletul meu e tărâșie tōmnă ca și în natură.

Sibiu, Octombrie 1897.

L. T.

țională“, care multă vreme a încungiurat biserica gr.-cat. română înaintea ochilor românilor.

E lucru notoric, că nu un singur bărbat de stat român există, și între ei în rândul prim însuși regele Carol, cari nu țin de deosebită fericire, că româniea e greco-orientală. Religiunea greco-orientală desparte româniea de frații săi de rasă latină și o lēgă de „Orient“. Religiunea gr.-or. e pricina, că marea masă a poporului român privește la țarul Rusiei ca la protectorul său suprem, și că din cauza acesta se alipește mai tare de țarul ortodox, cu care e de o religie, și i nutrește mai mult respect, decăt catolicului rege Carol. Religiunea ortodoxă e cauza, că propaganda rusescă pôte în ori care moment să se vire la inimă poporului român, în scopul intereselor ei politice. Din pricina această confesiunea ortodoxă a româniei e o împrejurare adevărată primejdiosă pentru independența statului român.

Regele Carol, firesce, e mult mai înțelept bărbat de stat, decăt să atace direct biserica ortodoxă, biserica oficială a României. Tot ce a făcut e, că a spriginit din început nisuițele catolice în România. El privia greco-catolicismul de un mijloc, care cu legenda și tradițiile sale naționale pôte să exercieze o putere mare atractivă asupra masei. Lucaciul eroul și martirul ideii naționale române, tocmai din pricina această a fost ôspe bine vêgut și în acele cereuri din București, cari stau mai aproape de Curte. A fost luat în plan să fie dus la București Lucaciul, de orator român al bisericii episcopale catolice de acolo, să pregătască în chipul acesta calea spre o mișcare catolică în stil mai mare. Nu sunt cercurile bucureștene de vină, decăt Lucaciul a fost nevoit să rămână la Șişești.

În Macedonia trăiesc un număr respectabil de Români. O condiție a influenței României în Orient e, ca româniea macedonă să nu numai să rămână română, dar afară de această să-și și valideze deplin individualitatea națională. Balcanul e nu numai slav, ci cu excepția albanezilor catolici, puțini la număr, e și ortodox. România numai așa va pôte păzi cu succes româniea macedonă în această mare de slavi și ortodoxi, decăt sprijinind pe albanezii catolici, și va converti și pe ei în sinul bisericii catolice. Conducătorul oficial cultural și spiritual al Macedo-Românilor e Apostol Mărgărit. Că acest Apostol Mărgărit în ce relații stă cu propaganda catolică din Balcan, au ventilat-o de multe ori foile opoziționale.

Anul trecut cea mai mare agitație în viața publică a României a pricinuit-o cazul metropolitului Ghenadie. Pe Ghenadie l'a ridicat în scaunul metropolitan, înainte de căderea sa cu un an și jumătate, tocmai voiața regelui Carol, și în butul acestui fapt Sturdza totuși a putut să alunge pe Ghenadie. De sigur Sturdza n'a putut se o facă această fără învoirea regelui Carol. Ghenadie ca metropolit prin aceea a atras asupra sa ura regelui Carol, că a pășit ceva prea energic în contra nisuițelor de catolisare manifestate în România. Astfel a ajuns prelatul favorit disgrățiat și exilat.

Rusia îndată a băgat de sēmă, că căderea lui Ghenadie de fapt e urmarea luptei dintre nisuițele de catolisare și ortodoxie. S'a folosit de situație, și cu ajutorul agenților săi, a vecinic călătorelor ruble a produs o astfel de agitație în România, încât regele Carol pentru delăturarea unei primejdii și mai mari e nevoit a se împăca cu metropolitul prin mijlocirea cunoscutului rusofil Alexandru Lahovari și Catargiu.

Interesant e, că Lucaciul s'a amestecat și în lupta această. Ce e drept, nu personal, ci prin mijlocirea credinciosului său ostaș, Vasile Mangra. Amândoi au fabricat un studiu pe temeiul istoriei dreptului canonic, care apărut sub numele lui Mangra, cerca să dovedescă cu argumente științifice dreptatea și validitatea detronării lui Ghenadie. Întreprinderea această a lui Mangra însă a isbit în chip fatal, pentru-că opinia publică agitată a României a trecut la ordinea zilei cu cea mai pișcătore și mai desprețuitoare ironie peste sforțările literare ale lui Mangra.

Metropolitul din Sibiu a pășit pe față în contra detronării lui Ghenadie, într-un cânt în scrisorile sale oficiale bisericesci n'a recunoscut legalitatea locotenenței metropolitane denumite de regele Carol, și organul seu

„Telegraful Român“ s'a amestecat în luptă pe partea lui Ghenadie.

Ortodoxia deșteptată prin detronarea lui Ghenadie, la biserica gr.-catolică privește ca la cel mai mare dușman al său, și această este pricina mai adâncă și cea adevărată a luptei, pe care o continuă ați în contra ei toate dominațiunile. Înaintea ochilor celor neinițiați numai simptomele acestei lupte se vêd în acele frecări, la prima privire neînsemnate și de calibru sărăcăcios, cari decurg între credincioșii celor două confesiuni a româniei din Ungaria.

Pe corifeii naționali români îi atinge foarte neplăcut lupta această, pentru-că li-e tēmă, că acest război confesional va paraliza orice mișcare politică națională. Se străduiesc deci a o înăduși, și numai în cas de mare lipsă o ating în foile lor. Fac politică de ștruț, în credința, că vor pôte împedeca prin tăcere valurile mai puternice decăt ei ale unui curent de idei. Ei nu bagă de sēmă, că istoria se repetă, documentând, că interesul religios și confesional sunt mai adânc înrădăcinate în inimile masei, decăt dorințele și ideile naționale fabricate și alimentate în chip măiestrit.

Dela comitatul Sibiului.

Adunarea municipală a comitatului Sibiului, ținută Marți, în 5 Octombrie, a pertractat în fugă un număr mare de obiecte de însemnătate mai mare și mai mică.

De interes pentru publicul cel mare este, că cu această ocaziune s'au ivit și două interpelațiuni făcute de doi sași dintre cei numiți verzi, una cu privire la faimăsa propunere a comitelui suprem făcută la începutul adunării premergătoare de a gratula celor doi miniștri, Bánffy și Fejervary, pentru „patrioticele“ legi militare, carea atunci n'a înțeles-o mai nimenea și a fost enunțată ca conclud printr-o simplă surprindere, cealaltă cu privire la o altă măsură maghiarisătoare, dar contrară legii, prin carea notarii comunali sunt siliți cu desconsiderarea limbei protocoale a comunelor a face în limba maghiară acte și rapôrte oficioșe. Vice comitele, care în locul comitelui bolnav a condus adunarea, a eșit din perplexitatea sa, declarând, că răspunsul meritorie va urma la adunarea proximală.

Suntem curioși de acest răspuns, — în tot cazul ne pare bine, că cel puțin unii dintre membrii sași sunt mai susceptibili față de atacurile pornite contra drepturilor naționale ale poporelor nemaghiare; — se sperăm că și comitele suprem Gustav Thalman se va feri în viitor de apucături husăresci, dacă va vedea, că acelea nu trec fără energic protest.

O desbatere mai viuă și mai caracteristică pentru bunăvoința fraților Sași față de Români și iubirea lor de dreptate s'a ivit cu privire la preliminarul fondului economic al comitatului.

Pentru fondul acesta era propus să se facă un arunc de 1 1/2% în suma de mai bine de 8000 fl.

Intrăceea s'a decis a se da oficialilor comitatului un adaus de scumpete în suma totală de 5000 fl., și pentru a afla acoperire pentru această sumă, s'a decis a se reduce cu 1% aruncul pentru fondul economic și să se încaseze acel 1% în favorul oficialilor la fondul de dispozițiune.

Dar de unde să se acopere apoi lipsele fondului economic? Etă că iese la ivelă, că acel fond are nise economisări din anii precedenți de mai bine de 6000 fl., ba noi am auzit, că sunt 8000 fl.

Aceste economisări nu au fost luate în sēmă când a fost vorba de a cruta poporul de arunc și numai atunci și-au adus domni aminte de ele când a trebuit căutați bani pentru ameliorarea salariilor fără ca să fie poporul în aparență împovărat, căci în merit tot bietul popor plătesce totul. Din fondul acesta economic se dau mii de floreni pentru scopuri economice săsești, se dau sute de floreni pentru scopuri romănesci.

Preliminarul l' face comisiunea economică, acesta trece apoi prin censura comitetului permanent, firesc membri Sași în majoritate covârșitoare.

Aceste comisiuni între altele au propus ca subvențiune pentru școlile de învățacei de meserie din Sibiu 400 fl., din Sas Sebeș 150 fl. și din Seliște 100 fl.

Se scôla însă un membru sas al adunării municipale și arătând, că orașului Sibiiu îi trebuie mai mult, propune ca Sibiiului să i se dea nu 400 fl., ci 600 fl. ca subvențiune.

Membrii români I. de Preda și Dr. L. Lemény arată, că nu e corect și nu e drept a altera o proporțiune bine chibzuită în favoarea Sibiiului, arată că întrăgă afacerea nu e îndestul de clară, propun deci ca decidera să se amâne pre altă adunare și atunci să vină comitetul permanent cu propunere bine studiată, dar la cas dacă s'ar primi totuși mărirea subvenției pentru Sibiiu, apoi să se măriască în proporție dreaptă și subvențiunea pentru Sas-Sebeș și Seliște măcar cu câte 50 fl.

Resultatul a fost, că mărirea pentru Sibiiu s'a primit, iar cea pentru Sebeș și Seliște s'a respins.

Nu e mirare, că membrii români s'au disguestat de atâta desconsiderare a dreptății și cei mai mulți au părăsit adunarea.

Se vede, că frații sași prea se încred în pritenii lor de ași, — nu-i pismuim pentru aceea prietenie danaică și le dăm sfatul bun să nu abuzeze prea mult de puterea lor de ași față de români, să nu uite, că comitatul Sibiiului e comitat românesc, dacă numărăm pre locuitorii a eluia, că rîta timpului se învîrte și ușor ajunge mîne de desupt cel ce ași e deasupra, iar românul în bine și în rău are bună memorie, s'eu altfel dîs „Ține minte“.

Doiel.

Noutăți.

Diploma de doctor a reginei poete Carmen Sylva. Senatul universității din Budapesta a dispus deja pregătirea diplomei Maj. Sale reginei României. Diploma va fi un adevărat lucru de artă. Pe tablele luxose în cari se va așeza diploma, va fi gravată emblema și monogramul reginei. Sigilul actului va fi așezat într-o cutie de argint. Diploma va fi înmănuată reginei prin o deputație de doi membri ai senatului, conduși de rectorul universității. Se vorbește, că deputația să fie mai mare, și adevărat constatătoare din patru decani în frunte cu rectorul, cum a fost ceea ce a dus diploma de doctor arhiducelui Rudolf la Praga. În cauza aceasta se va întruni țilele proxime senatul universitar.

* * *

Societatea „Andrei Șaguna,” s'a constituit în ședința sa ținută sub presiul directorului seminarial, Dr. Remus Rosca, Duminecă în 14 Septembrie st. v. Societatea pe anul școlar 1897/98 s'a constituit în modul următor: de președinte a fost proclamat prefesorul de teologie Dr. I. Stroia; vicepreședinte al societății și președinte al comitetului: Lazar Tritean, cleric an. III.; archivar și notariu al corespondențelor: Emanuel Pop, cl. an. III.; controlor: Vasile Giurgiu, cl. an. III.; redactor al fîiei „Musa” Sabin Cerbu, cl. an. III.; notariu al ședințelor: Ilie Hociotă, cl. an. III.; bibliotecariu: Ioan Mateiu, cl. an. II.; cassariu: Nic. Sandru, cl. an. I.; — membri în comisiunea literară: Ioan Șortan și Terenție Popovici, clerici an. III., Mihail Ganea și George Perian, cl. an. II., Const. Flămând și Cornel Popescu, cl. an. I., Ioan Borșan, ped. curs. III. și Eugen Popescu, ped. curs. II.

* * *

Din tractul Sighișorei. În o parochie din tractul Sighișorei liniștea credincioșilor poporeni de ani era tulburată din cauza administrării greșite a avutului bisericesc. Pentru aplanarea și scrutarea rîului din partea Prea Ven. Consistoriu a fost exmis asesorul protopop Nicolau Ivan, carele în 29 August a. c. s'a și prezentat în comuna respectivă. Cu cuvîntul seu de deschidere, în care asemănă folosele binefăcătoare ale apei și focului cu rîdele păcei, er furia acestor elemente din natură cu neînțelegerile și frecările pătimașe din popor, apoi cu tactul seu de conducere aplicînd principiul „*audiatur et altera pars*”, cu blîndeța și îndelunga sa răbdare, a domolit spiritele agitate, cari de atâtea-ori au zădărnicit ținerea sinodelor parochiale. O singură dorință mai are poporul, ca Prea Ven. Consistoriu să aducă o sentință justă, prin care să se dispună restituirea averei comune și pedepsirea unor păcătoși. Noi la aceeași noi la acei mulți, cari au rostit cuvinte de

laudă la adresa vrednicului protopop, acum asesor consistorial, Nicolau Ivan.

Am extras aceste din o corespondență mai lungă, cu omiterea personalităților.

* * *

Deputația gr. catolicilor maghiari la Monarchul. Ungurii greco-catolici din Haidu-Dorogh voesc să se înfățișeze înaintea Majestății Sale într-o deputație monstră. Deputația va ruga pe Monarchul să exopereze, ca ei să pîta ținea serviciile dîdeesci în limba ungurească. Vor prezenta Maj. Sale hotărîrea din țilele trecute a orașului Dobrițin, în sensul căreia nici acolo nu capătă loc pentru biserica, nu au voie a se organiza în parohie și nu s' pot ridica școlă, decă în vor introduce limba maghiară la serviciul dîdeesc. Doroghienii cred a obține rezultat favorabil.

* * *

Postul de primar al capitalei. Guvernul încă tot nu are candidat definitiv la postul de primar al Budapestei. Era luat la început în combinație Márkus I., om cu vază și trecere în cercurile dătătoare de măsură, el însă n'a primit candidația. Țilele din urmă prin cercurile din prețma guvernului se amintesc de Hieronymi, fostul ministru de interne, devenit celebru prin cunoscutul ucaz, cu care a desființat comitetul partidului național român.

* * *

Schimbare la institutele militare. După scirile ce sosesc din Viena, în timpul cel mai apropiat se vor întempla schimbări esențiale în conducerea pedagogiilor și internatelor militare. Institutele aceste până acum steteau sub iuridicție secției a VI. a ministerului comun de resbel, care exercia inspecție nu numai asupra educației și calificării elevilor, ci și asupra calificării mai înalte, asupra școlilor strategice, asupra cursurilor mai înalte tehnice și administrative, de scrimă și gimnastică; aceste cursuri de specialitate vor fi scose de sub ingerența secției a VI. minist. și vor intra sub iuridicțiunea secției V., care până acum conducea numai afacerile operative. Așadar în viitor pedagogiile militare vor sta sub suprema inspecție a statului major.

* * *

Temeți-vă de D-șeu. Ni-se scriu următoarele: În comuna Balșa a trîsnit în 21 Septembrie v. (3 Octobrie n.) pe doi ômeni. Amîndoi erau fără frica lui D-șeu, ômeni cari pe căi neieritate umblau adeseori. Așa și în ziua de 21 Sept v. des de dimînță au luat pe nedrept ôrecari sume de bani dela nisce ômeni negustori de vite, cari trîceau prin comună și cari le-au atins cu vitele un pămînt ce era în apropierea drumului, fără însă de a le face vre o pagubă. Neguțatorii continuă și drumul ruga pe D-șeu pentru pedepsirea acelor ômeni așa de răutăcioși. Unul dintre ei țicea între altele, ca D-șeu se'i trîznescă în că astăzi și se nu'i mai cruțe. Și minune, negustorii nu vor fi fost încă departe, când descărcându-se o plîe, fulgerut lovi în casa unuia dintre cei doi, unde ambii se refugiară deplîie. Amîndoi — fiind la masă — au rămas morți, pe când mama, femeia și copii celui a cărui era casă — au rămas neatinși. Ferestrele, precum și vasele din casă toate s'au făcut bucăți, casa însă, deși coperită cu paie — nu s'a aprins. Singuri cei doi, cari, și Duminecă fiind, nu s'au temut a păcătui, au fost pedepsiți. Un semn acesta destul de elocuent pentru cari înjură și nu se tem de Dumneșeu.

* * *

Universitari socialiști. Socialismul și-a înălțat stindardul său și între studenții universitari din Pesta. Și s'au găsit mulți tineri la aceste înalte școli, cari au jurat credință aceluși stindard. Tinerii acestia cu sentimente socialiste au voit să țină Duminecă sîra o întrunire la Budapesta. S'au și adunat vre-o 50 de inși dintre ei, în o sală laterală dela cafeneaua *Continental*. Căpitanul de poliție însă a oprit adunarea de timpuriu, prin un trimis al seu, în butul tuturor protestărilor socialiștilor. După-ce din sala terală au fost dați afară, universitarii socialiști s'au întrunit în cafenea, și acolo în jurul meselor, printre public voiau să desbată, dar și de acolo au fost scoși cu putere brachială.

* * *

Invitare. Societatea de lectură „Petru Maior” invită la ședința generală care se va ținea Duminecă în 10 Octobrie st. n.

a. c. în sala dela „Hotel Național” Văciutca. Pentru comitet: Nicolae Puican, președinte. Simeon Păcurariu, secretar. Inceputul la ôrele 7 sîra. Oferte marinimose în folosul cabinetului de lectură se primesc cu mulțămînt.

Program:

I. Partea oficială.

1. Cuvînt de deschidere.
2. Raportul anual.
3. Raportul comisiei literare.
4. „Comediile lui I. L. Caragiali” de Ilarie Chendi, stud. fil.

II. Partea socială,

în decursul căreia va concerta capela regimentului de infanterie 6.

* * *

Un oraș mistuit de flăcări. În orașul Manilla din Spania a bîntuit țilele trecute un foc îngrozitor, care a mistuit așa țicînd întreg orașul. Afară de sute de căsi private și de magazine, a ars casarma gendarmeriei, palatul pompos al bibliotecii și al muzeului orașului, palatul silvanal, edificiul colosal al reuniunii economice și alte locale publice. Paguba se urcă la milioane. Cercetările de pînăci au constatat, că focul a fost pus de insurgenți spanioli.

* * *

Princesa Chimay. Din Port-Said se anunță „Politicea Coloniale”, că princesa Chimay, d-na Clara Ward, însoțită de țiganul Rigó, a sosit pe bordul vaporului german, venind din Genes, în ziua de 4 Septembrie.

Princesa Chimay pornise spre Iaponia, dar în urma unei indispozițiuni s'a oprit în Port-Said, ear de aici va pleca spre Cair, unde va sta mult timp.

La sosirea în Port-Said a princesei, o mulțime de fotografi s'au prezentat, ca să ia portretul acestei princese, care a făcut atîta sgomot în lume cu fuga sa cu țiganul misticant Rigó Janesi.

Expoziție de vite

arangiata de „Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiiului”.

I. Programul:

expoziției de vite ce se va țivă Duminecă în 5/17 Octobrie 1897 în comuna Boița

1. În scopul de a înainta economia de vite, „Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiiului” va arangia la 5/17 Octobrie 1897 în comuna Boița o expoziție de vite împreună cu distribuie de premii în bani.

Expoziția se va mărgini de astădată la vite cornute cu excepțiunea caprelor.

2. Expoziția se va ține în ziua amînătită, începînd dela 9 ôre înainte de amîdi și pînă la 1 ôră după amîdi, când va urma premiarea.

Expoziția se va ține pe locul numit „După grădini”.

3. În expoziție nu se primesc decăt vitele locuitorilor din comuna Boița, Tălmăcel, Porcesci, Sebeșul inferior, Sebeșul superior, Racovița, Veștem și Sadu.

Pentru vitele aduse din afară de Boița se cer pașapoarte în regulă.

Cerînd trebuința, proprietarii au să dovedescă, că au ținut inșiși vitele în timp de 3/4 de an cel puțin.

Oile trebuie expuse în grupe de cel mai puțin 3 capete; altcum nu se premiază.

4. Primirea vitelor în expoziția se face prin comitetul arangiator local, care va publica din parte-și dispozițiunile luate. — Comitetul pôte refusa primirea, însă numai din cauza binecuvîntate.

La fie-care vită, respective grupă de oi se alătură o tăbliță s'eu bilet, cuprîndînd numărul curent, etatea vitei și numele proprietarului.

5. Exponenții sunt îndatorați a purta inșiși grijă de vitele lor și a le da hrana trebuincioasă.

6. Se vor distribui douăzeci și patru de premii în suma totală de 200 corône, dăruiți de reuniune, și anume se vor distribui următoarele premii:

Grupa I. Bovine de prăsilă (rasa indigenă și străină).

- a) tauri de 3—5 ani: 1 premiu de 16 corône;
- b) vaci de 3—8 ani: 1 premiu de 12 corône, 2 premii de câte 10 corône, 1 premiu de 4 fl și 1 premiu de 6 corône;

- c) junci, junince și tăurenci, de 1—3 ani: 1 premiu de 10 corône, 2 premii de câte 8 corône și 3 premii de câte 6 corône;
- d) vitei și vețele de 1/4 — 1 an: 1 premiu de 8 corône și 2 premii de câte 1 corônă;

Grupa II. Oi de prăsilă.

- a) berbeci de 1—5 ani: 1 premiu de 10 corône și 2 premii de câte 8 corône;
- b) noatini din 1894: 1 premiu de 6 corône și 2 premii de câte 4 corône;
- c) noatine din 1894: 1 premiu de 6 corône și 2 premii de câte 4 corône;
- b) oi de câte 1—5 ani: 1 premiu de 8 corône și 2 premii de câte 6 corône;

II. Premiarea.

În scopul premierii, comitetul central al reuniunii agricole a ales un juriu de 28 membri în persoanele domnilor: Demetriu Comșa, ca președinte al juriului; Victor Tordășianu, oficial consistorial, Emil Vazariu, func. de bancă, George Bobeș, paroch, țofi din Sibiiu; Ioan Chirca, v. not. în Seliște, Radu Istrate, proprietar, Petru Indrieș, notariu, Ioan Boidocean, Ioan Iordan Clôje, Oprea Halmagiu, proprietari și Ioan Druhora, paroch, țofi din Boița; Dumitru Secărea, paroch, Toma Nedelcu, primar în Tălmăcel; Toma Dragomir, paroch, Nicolae Grecu, comerciant, din Porcesci; Ioan Micu, proprietar, Toma Doican, paroch și Ioan Ivan, paroch, din Sebeșul inferior; Ioan Mateiu, paroch, Dem. Secărea, inv., din Sebeșul superior; Valeriu Florian, preot, George Bobanga, econ. și George Dănilă, învățător din Avrig, din Racovița; Ieronim Sporinca, notariu, Irimie Milea, proprietar și Nicolae Vestemian, primar, din Veștem; Ioan Popovici, paroch, Const. Popovici, notariu, din Sadu. Membrii absenți s'eu împedecați dela vot se inlocuiesc prin suplenți.

2. Nu este iertat a funcționa nimenea ca juror, când este vorba de vitele proprii s'eu ale rudeniilor mai deaprobe.

3. Juriul ia în primire lista generală a vitelor expuse, examină pe rînd și cu deosebită luare aminte fiecare vită și apoi se consultă asupra premiării, îngrijindu-se ca publicul și exponenții să nu înfrîurescă cătuși mai puțin asupra hotărîrilor de luat.

4. În ședința ce urmăzează examinării vitelor, membrii juriului se consultă din nou și se pronunță, dovedind îndreptățirea propunerilor și apoi hotărînd cu majoritate absolută de voturi.

Președintele votăze în totdeauna. La cas de voturi egale decide sôrtea.

Asupra fiecărei premiări se votăze deschilinit.

5. Exponenții de premiat se petrec în o listă separată, care odată stabilită, se subserie de președinte și secretar, precum și de alți doi membri ai juriului.

6. Impărțirea premiilor urmăzează a se face în mod sîrbătorec, ținîndu-se mai în tîiu o vorbire în prezența juriului și a comitetului arangiator, a exponenților și a publicului întrunit.

Exponenții premiați adevăresc primirea banilor prin subscrierea numelui în rubrica: „Adevăresc primirea în regulă a premiului”.

7. Secretarul juriului se însărcinează a compune un raport special asupra expoziției și a premiilor. Raportul subseris de președintele și secretarul juriului se păstrează în archiva reuniunii.

III. Dispozițiunile de premiere

A. În general.

1. Scopul expoziției este mai ales a urni și încurajia adevărata proprășire în economia vitelor. Drept-aceea, în privire se va lua nu atît intențiunea vîdită de a străluci cu vite de paradă, ci mai cu sîmă buna chibzuire în alegerea vitelor de prăsilă, hărnicia și inteligența dovedită în realisarea scopului urmărit.

2. Prin urmare vitele, altcum detectuose în cît-vu, se pot premia în rînd cu vitele ôre-cum desăvîrșite. Intervenind împrejurările de mai sus, chiar și întăietate se va da vitelor de a dîra mîna. Dar nici măcar în totala lipsă de alte mai bune nu este ertat a premia vite hotărît rele s'eu avînd scăderi însemnate.

3. Astfel, dacă cutare grupă nu cuprinde îndestule vite vrednice de premiat, premiile, ce ar prisosi se pot destina pentr

o altă grupă. Premiile, care din una s'au altă cauză nu s'ar fi împărțit, se înapoiază reuniunii.

4. Aceia, cari au prăsit înșiși vitele, vor avea întâietate față cu aceia, care au expus vite prăsite de altcineva.

Nimenia nu poate fi premiat, care n'a ținut vita în grija proprie $\frac{3}{4}$ an cel puțin.

5. Același exponent nu poate dobândi decât un singur premiu în aceeași grupă. Față cu cel premiat în cutare grupă, concurenții din altă grupă au întâietate, presupunând, că vitele lor sunt deopotrivă.

B. In special.

1. Bovine (viței, vaci, tauri).

1. Ca vrednice de premiat se consideră mai ales bovinele, care intrunesc în

mare măsură însușirile vitelor mari, puternice, frumoase la trup, blânde, lăptoase, bune de prăsilă și de îngrășat.

Față cu vitele corcote se va da întâietate vitelor de rasă curată.

2. Intre scăderile care nu îngăduie premiarea se numără: Trup bolnăvicios, murdar, cu totul slăbit sau cu bôle înăscute, cum și scăderi, care supără vederea (d. e. un corn rupt, un mers prost, rane urite etc.).

3. ca semne de lapte mult se consideră; trup prelungit, piept larg și fole șerpuit de vine; uger plin și mare, nu prea cărnos, nici prea gras, înzestrat cu păr scurt și môle și având apoi patru țipe moi, deopotrivă de mari; pele molatecă, păr subțire și privire blândă.

4. Ca bune de îngrășat sunt a se considera mai ales vitele trunchioase, cu capul mic, ôse subțiri, piept larg și cărnos, șolduri îndepărtate, còpsă lătăreță, pele miscăciôsă, păr môle.

5. Ca bune de muncă se consideră mai cu sémă vitele osôse, cu picióre cam lungi, piept larg și rotundit, șolduri puternice, copite sănătose, mers vioiu și regulat.

II. Oi.

1. Ântâietete se cuvine mai ales oilor mari, carnoase, lăptoase și bogate în lână frumôsă și subțire, môle și lungă, deasemea se cuvine ântâietate oilor de soiu vestit și însoțite de miei cu blană aleasă.

2. Rasa țigaie și stogoșă se preferă rasei bârsane (țurcane).

Din ședința comitetului central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiului”, ținută la Sibiu în 4 Octobrie n. 1897.

Demetriu Comșa,
președinte.

Victor Tordășianu,
secretar.

Mătasă-foulard dela 60 cr. până la fl. 3.35 de metru — japoneză, chineză etc. în cele mai nouă mostre și colori, precum și mătasă-Henneberg neagră, albă și colorată dela 45 cr. până la fl. 14.65 de metru, lucie, vârgată, moștrată, damast etc. (circa 240 calități diferite, 2000 colori și desinuri etc.). Mărfurile comandate precum și mostrele le expedieză cu întorcerea poștei în casă, franco și scutite de vamă, fabricile de mătăsă din Zürich ale lui G. HENNEBERG, (furnizor de curte c. și r.) Scrisorile adresate în Elveția sunt a se prevedea cu marcă de 10 cr., cărțile postale cu 5 cr. Comandele scrise în limba română se execută punctual. [45] 9

Distins la expozițiile de igienă din Cairo la 1895 și Londra la 1896 cu medalia de aur și diplomă de onoare:

SPIRTUL DE REUMA

mijloc extern probat de celebritățile medicale și folosit cu succes strălucit în cele mai mari spitale are efect grabnic și sigur în contra a ori-ce fel de recelă a trupului, precum paralisie, podagra, reumatism, ischias, asthma etc.

Efectul lui în unele cazuri este miraculos, încât adese-ori chiar la bôle învechite după o singură folosire încetă durerile.

Durerea de dinți și cap o vindecă în 5 minute.

Prețul unei sticle, împreună cu instrucțiunea 1 corónă, a unei sticle mai tari 2 corónă 40 fileri.

Depozite principale în Budapesta: Farmacia d-lui **Iosif Török**, Király utza Nr. 12 și a d-lui **Dr. A. Egger**, Váci körút 17. Asemenea în toate farmaciile capitalei și aproape în toate cele din provincie, precum și la preparatorul

Widder Gyula,

farmacist

S. A. Ujhely Nr. 102.

Comandele din provincie se execută prompt. [189] 5-10

Nr. 252.

[195] 2-3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Gelmar, în protopresbiteratul

Orăștie se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroch dau un venit anual sigur de 400 fl. 90 cr., în privința căroră se pot lua informațiuni mai de aproape dela comitetul parochial și oficiul protopresbiteral.

Concurenții au ași așterne cere-rile concursuale, instruite conform normelor în vigóre, până la terminul pre-fipt, oficiului protopresbiteralsubsemnat.

Orăștie, 20 August 1897.

Oficiul protopresbiteral al Orăștiei în conțelegere cu comitetul parochial con-cernent.

Sergiu Medean,
adm. prot.

Iernat de oi

pe hotarul comunei *Hozman*, — locul de pășune al bisericeii de 260 jug. și aproape tot atâta pădure — se exarêndeză în 17 Octobrie a. c. la 2 ore p. m. pe calea licitațiunei.

Hozman (p. u. Nocrich), 3 Octobrie 1897.

Presbiterul evang. de C. A.

[193] 1-2

„Colecțiunea Șaraga”.

Din „Colecțiunea Șaraga” à 1 leu = 50 cr. volumul au apărut:

Nr.	Nr.
1. Elena Sevastos: Povești.	30. V. Conta: Teoria fatalismului.
2. N. A. Bogdan: Povești și anecdote.	31. 37. V. Conta: Teoria ondulațiunii vol. I. II.
3. Mihail Canianu: Poesii populare (Doine).	32. 40. D. Bolintineanu: Poesii vol. I. II.
4. N. Gane: Poesii.	33. D. Petrino: Poeme.
5. 6. Log. Cost. Konaki: Poesii vol. I. II.	34. 35. Cavalier C. Stamati: Musa românească vol. I. II.
7. Mihail Eminescu: Poesii complete.	36. Ed. Gruber: Stil și gândire.
8. Sofia Nădejde: Nuvele.	38. M. Eminescu: Diverse.
9. A. Vlahuță: Nuvele.	39. Carol Scrob: De-ale inimei vol. I.
10. Henriete și M. Eminescu: Serisori.	41. Const. Negruzzi: Păcatele tineretelor v. I.
11. 12. Ar. Densușianu: Cercetări literare vol. I. II.	42. D. Bolintineanu: Proză vol. I.
13. N. Gane: Domnița Ruxandra.	43. A. Donici: Fabule.
14. N. Beldiceanu: Poesii.	44. V. Conta: Bazele Metafizice.
15. Elena Sevastos: Anecdote populare.	45. 56. A. D. Xenopol: Istoria Românilor.
16. 17. A. Steuerman: Antologie, Crestomatie.	57. Ionescu Raicu-Rion: Scrieri literare v. I.
18. 22. N. Iorga: Schițe din literat. română.	58. Fabuliști Români: Fabule.
19. N. A. Bogdan: Și noui și vechi.	59. Traian Demetrescu: Aquarele (poesii).
20. 21. I. L. Caragiale: Teatru vol. I. II.	60. A. Steuerman: Sărăcie (poesii).
23. Matilda Cugler-Poni: Poesii.	61. A. Steuerman: O tómnă la Paris (scri-sori și versuri).
24. 25. Grigore N. Lazu: 451 poesii — tradu-ceri și imitațiuni vol. I. II.	62. N. A. Bogdan: 15 Comedii.
26. Carmen Sylva: Poveștile Peșului.	63. Al. Philippide: Starea socială.
27. V. Conta: Încercări de metafizică.	64. I. L. Caragiale: Schițe, trad. și originale.
28. Mihail Eminescu: Nuvele.	65. H. G. Lecca: Prima (versuri).
29. Victor Onișor: Doine și strigături din Ardeal vol. I.	

Se pot procura dela **Librăria Tipografiei archidiececane Sibiu.**

Redactor prov. Gavril Hango.

Nr. 480/897

[194] 2-3

CONCURS.

Pe baza ordinului Măritului Con-sistoriu Archidiececan din 23 Decem-brie 1893 Nr. 8439 B. prin acêsta se escrie concurs pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Sânpetru cu filia Săcel din protopresbiteratul gr. or. al tractului Hațegului, cu ter-min de 30 de zile dela prima publi-care în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post dau suma de 391 fl. 20 cr. v. a. Doritorii de a ocupa acest post

au a-și așterne suplicile lor concu-rsuale instruite după normele în vigóre până la terminul susindicat la subscri-sul oficiu protopresbiteral în Petroșeni.

Concurenții sunt poftiți a se pre-senta în vre-o Duminecă sêu sêrbătóre în comună spre a se face cunoscuți personal poporului.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al trac-tului Hațeg, în conțelegere cu comite-tul parochial respectiv.

Petroșeni, la 14 August 1897.

Avram Stanca,
adm. protopresb.

Comande făcute prin postă se execută imediat cu cea mai mare acurateță.

Raport expres!

Am onóre a aduce la cunoștința P. T. public, că m'au sosit în „prăvălia mea engezescă”, strada Cisnădiei Nr. 27, novitățile procurate din străinătate și anume: **jachete de copile și dômne, ronduri și capes, blane, Thibet, Peluche și gulere de stoffe englezesci paltóne de fete și franțu-zesci, bunđi de călătorie și de stradă.** Tóte acestea le ofer On. public confecționate după ultima modă și pe lângă cele mai favo-rabile prețuri de concurență.

Cred deci că ăcece în propriul interes al On. public, a se convinge cât mai curênd de nóuele mele întreprinderi.

Rugându-Vê pentru binevoitoriul sprigin și asigurându-Vê de ser-viciu prompt și real, semnez

cu distinsă stimă:

Michael Braun,

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 27.

[183] 9-10

Comande făcute prin postă se execută imediat cu cea mai mare acurateță.

Librăria Tipografiei archidiececane

recomandă publicului român iubitor de cele religioase următórele **cărți bisericesci:**

Acaftist bogat, legat fl. 1.25 fin le-gat fl. 1.60
* **Acaftist bogat**, simplu le-gat 60 cr. frumos legat 70 cr. in piele legat fl. 1.60 2.20
* **Apostol**, legat. 5.75
Biblia ilustrată, Testam. vechiu și nou, nelegată fl. 10 legată. 15.—
* **Carte de rugăciuni**, pen-tru tinerime, legată. —15
Chiriadodromion, nelegat fl. 10, legat 12.—
Evangelia, nelegată fl. 8, le-gată fl. 12, fin legată fl. 18, în catifea roșie 56.—
Hirotonier, pentru sfințirea de preoți, nelegat 2.—
Icôna Evangeliștilor, pe hârtie —50
Icôna celor 3 Ierarchi, pe hârtie —30

Molitvelnicul bogat, ne-legat fl. 4.30, leg. fl. 5, fin leg. fl. 5.50
Octoichul cel mare, ne-legat fl. 17, legat 20.—
Octoichul mic, nel. 60 cr., legat 80 cr., fin legat 1.20
* **Octoichul mic**, legat. —.75
Orologion, (ciaslov), nelegat 60 cr., legat 70 cr., fin legat „ 1.20
Patima și mórtea D-lui Iisus Christos în versuri și icône, legată 1.—
Penticostariul, nelegat fl. 8, legat. 10.—
Psaltirea prorocului Da-vid, legată 60 cr., fin legată „ 1.—
Rênducla la sfințirea bi-sericilor, neleg. fl. 2, leg. „ 2.50
Testamentul nou, nelegat „ 1.—
Têlcul Evangeliilor, nel „ 1.—
Triodul cu Strajnicul, ne-legat fl. 20, legat 25.—

Asemenea procură Librăria archidiececană la comandă ori-ce cărți bisericesci apărute în- și afară de patrie, pe lângă cele mai modeste provisiuni.

Notă: Cărțile însemnate cu * sunt tipărite cu litere latine.

Editura și tipariul tipografiei archidiececane.